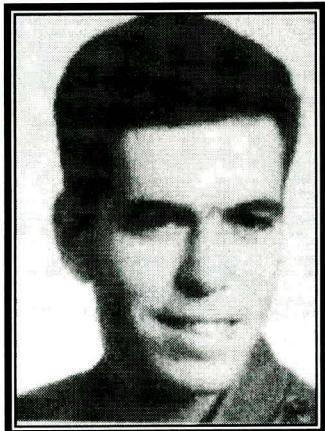

סמל אלדד (דדי) קרווק ז"ל

**בן ג'ניה ומרדי
נולד בשפויים
בתאריך כ"ב בתשרי תש"ו, 27/9/1945
התגורר בשפויים
התגייס בשנת 1963
שרת בחיל השריון
נפל במלחמה ששת הימים, בירושלים
בתאריך כ"ז באיר תשכ"ז, 6/6/1967
נקבר בבית העלמיון בקיבוץ שפויים**

בן 22 לנפלו

קורות חיים

בן מרדי וג'ניה. נולד ביום כ' בתשרי תש"ו (27.9.1945) בשפויים. בבית-הספר שבקיבוץ סיים את לימודיו בי"ב כיוט. השתיך לתנועת "הנוער העובד והלומד". מגיל צעיר היה עדין ורגיש מאד. תמיד התחבר למשחקי הבנות כי לא אהב את "הפראות" שבמשחקים של הבנים. תמיד חיפש אחורי הצמח והפרח ולא אחורי הטרקטור. לאחר-מכן עבד במקירות הקיבוץ המאוחד - אגף חברות-הנוער. היה פעיל בוועדת-התרבות של המשק. וכשהתבגר היה מנגן על כלי-נגינה שונים. אהב לבנות בחויק-הטבע ובין יצורי הטבע ויוטר מכך אהב את הארץ על הריה ועיריה ואף את המדבר הגדול - ובמיוחד את חיי השוכן בקרבו. טiol לגביו היה יותר מאשר התרומות סתם מון הנוף; כי תמיד ידע למצוא את הדברים הקטנים, את כל אותם צדפים ואת חיי המסתתר בין האבניים הקטנות. את כל מעשייו היה מלווה חיוכו המלבב בשזיק של אהבה היה מרצד בעיניו. הוא תמיד היה מוכן לעזר לכל והוא קשוב לזרמת מזון הזדחות אותו. עבודת-כפיים היה אהובה עליו והוא היה מאמין במוותו בעבודה. אמונה חזקה הייתה לו בחברה וביכולת הגדולה שיש לחברת הקיבוצית. אלדד הצעיר ב"יחסים ציבור", בהצליחו להווות את הגשר חיי בין-הmask ובין חברות-הנוער הנקלטות בתוכם; למצוא את השביל לכל לב. בנובמבר 1963 גויס לצה"ל והיה יוצא למילואים מפעם לפעם. בפרוץ

מלחמת ששת הימים נפצע אלדד תוך כדי לחיימה עם האויב המבווצר בתעלות. פציעתו אמנס הייתה פצעה קלה ואלדד ביקש שפצעי-חבריו ייחבשו תחיליה; אך אז נפגע שנית ובפגיעה זו מצא את מותו; זה היה ביום השני לקרבותיה, הוא כ"ז באيار תשכ"ז (6.6.1967), בקרב שנערך בשעפת באיזור ירושלים. הובא לקבורה בבית-הקבורות הצבאי של הר-הרצל בירושלים ולאחר זמן מה העבר למנוחות-עולםיים בבית-הקבורות בשפיים. קיבוצו הוציא עלוון לזכרו - "ביתוינו". כן הופיעה חוברת לזכרו בשם "אלדד". בחוברת-הזכרון "אשר נפלו במלחמה" של הקיבוץ המאוחד הועלה זכרו.